

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.555/2008/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a ... által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzései Döntőbizottság** (1024 Budapest , Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a felperes oldalán a dr. Balogh Péter Ferenc ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. május 22. napján kelt 25.K.30.624/2008/5. számú ítélete ellen a felperesi beavatkozó 6. sorszám alatt bejelentett és 7. sorszám alatt indokolt fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes D.650/15/2007. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesi beavatkozónak 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A kereseti és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes ajánlatkérőként az Európai Unió Hivatalos Lapjában ... október 30-án ... szám alatt közzétett részvételi felhívásával a Kbt. IV. fejezete szerinti gyorsított meghívásos közbeszerzési eljárást indított ... Város közigazgatási területén található közvilágítási hálózat berendezéseinek, lámpatestjeinek, valamint az évente egy alkalommal használatra kerülő díszvilágításnak az üzemeltetésére és karbantartására. A felhívás VI.3) további információk 13) pontjában az érvényes részvétel feltételeként írta elő az ÉMÁSZ által az ajánlattevő szervezet, vagy ajánlattevővel munkaviszonyban álló személy részére kiadott, a közvilágítási hálózaton és közvilágítási rendszeren való munkavégzésre feljogosító nyilatkozat bemutatását.

A felperes a mások mellett részvételre jelentkező ... jelentkezését az ÉMÁSZ nyilatkozat hiánya miatt, a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 114. § (1) bekezdés f) pontja alapján, érvénytelennek nyilvánította. A döntést követően a ... jogorvoslati kérelmet nyújtott be. Kérelmében megsértett jogszabályi rendelkezésként a Kbt. 1. § (1) és (2) bekezdését és a 49. §-át jelölte meg azzal az indokolással, hogy a felhívásban a felperes olyan nyilatkozatot követelt meg, amelyet egyrészt csak az ÉMÁSZ jogosult kiállítani, másrészt önmagában a nyilatkozatkérés túlzott elvárás. Az előírás korlátozza a versenyt, a közbeszerzési eljárással nem függ szorosan össze, annak célja az ajánlattevők számának minimalizálása. A jogorvoslati eljárás során tett írásbeli észrevételében azzal is érvelt, hogy a Kbt. taxatív módon meghatározza a szerződés teljesítéséhez szükséges alkalmasság igazolásának különböző módjait, és az ajánlatkérő kizárólag ezek közül írhat elő egy vagy több igazolási módot. Az ajánlatkérőnek lehetősége lett volna arra, hogy a Kbt.-vel összhangban álló alkalmassági előírást tegyen.

Az alperes tárgyalás tartása nélkül hozott D.650/15/2007. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 100. § (2) bekezdését, ezért a részvételi felhívás VI.3.13) pontját, valamint az eljárás során hozott döntéseket megsemmisítette, a felperest 1 millió forint pénzbírság megfizetésére kötelezte. A kérelmező ügyfélképességének megállapítását követően, a jogorvoslati kérelem tartalma alapján, a Kbt. 100. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával úgy foglalt állást, hogy a felperes azért követelte meg jogsértően az ÉMÁSZ nyilatkozatot, mert a két szakaszból álló eljárások részvételi szakaszában nem írhatott volna elő a szerződés teljesítéséhez kapcsolódó követelményt. Az alapelvi jogsérelem kimondását azzal mellőzte, hogy nem állapítható meg olyan többlet tényállás, amely megalapozná a megállapított jogsértéshez képest e jogsérelem kimondását is.

Az alperes határozatának felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan a határozat megváltoztatását kérte. Eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozott. Eljárásjogi jogszabálysértésként jelölte meg a Kbt. 317. §-ára és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) egyes rendelkezéseire, valamint a Kbt. 324. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással azt, hogy az alperes olyan kérelmi elemet vizsgált (Kbt. 100. § (2) bekezdése), amely a kérelemben nem szerepelt, és amelyre a

jogorvoslati eljárását hivatalból nem terjesztette ki. Az alperes sem szóban, sem írásban nem tájékoztatta őt a jogorvoslati eljárás során arról, hogy a Kbt. 100. § (2) bekezdésének megsértése körében vizsgálódott. Állította, hogy tényleges és közvetlen érdeksérelem hiányában a kérelmezőnek nem volt ügyfélképessége. Ezzel összefüggésben kifogásolta, hogy az alperes bizonyítási eljárást nem folytatott le, ezzel sérültek a Ket. 50. §-ának rendelkezései. Az anyagi jogi jogszabálysértéseket illetően a felperes azzal érvelt, hogy az alapelvi rendelkezésekből, illetőleg a Kbt. 49. és 102. §-ából egyenesen következik, hogy minden olyan információt, adatot, tényt a potenciális pályázó rendelkezésére kellett bocsátania, amely segíti abban, hogy érdemben tudjon dönteni arról, képes-e a feltételeknek megfelelni, kíván-e részvételi jelentkezést benyújtani. Nem követett el jogsértést akkor, amikor a szerződés teljesítéséhez nélkülözhetetlen feltételről a részvételi jelentkezőket a részvételi felhívásban tájékoztatta oly módon, hogy az ÉMÁSZ nyilatkozat hiánya érvénytelenséget von maga után. Nem szolgálja az esélyegyenlőség érvényesülését egy olyan jogértelmezés, amely alapján a potenciális pályázók nem juthatnak teljeskörű információkhoz a közbeszerzési eljárás feltételeit illetően.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A Kbt. 317. §, valamint 322-325. §-ai alapján, utalva a Ket. 34. § (5) bekezdésére is, alapvetésként fogalmazta meg, hogy a jogorvoslati kérelmet előterjesztőnek konkrétan meg kell jelölnie azt, hogy mit tekint jogsértő eseménynek és ehhez képest milyen jogszabályi rendelkezések sérültek. Mindezt indokolnia is kell. Csak olyan kérelem alapján lehet jogorvoslati eljárást megindítani és lefolytatni, amely valamennyi, a Kbt.-ben felsorolt kérelmi elemet tartalmazza. A kérelmező által előadottakat az alperesnek annak tartalma szerint kell elbírálnia, ami vonatkozik a jogsértő esemény mibenlétére, de a megsértett jogszabályi rendelkezés megjelölésére is. A kérelem tartalma szerinti elbírálás követelménye nem járhat azzal a következménnyel, hogy az alperes a jogorvoslati eljárást olyan jogsértő magatartás vizsgálata körében folytassa le, amely magatartásról a kérelem említést sem tesz. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a ... a jogorvoslati kérelmében egyértelműen meghatározta azt, hogy az ajánlati felhívás VI.3. további információk 13) pontját sérelmezi. Ezzel kapcsolatban fejtette ki indokait, és megjegyezte azt is, hogy alkalmas a szerződés teljesítésére. Mindebből látható volt, hogy a kérelmező álláspontja szerint az ÉMÁSZ nyilatkozatának csatolására vonatkozó kötelezés jogszabálysértő, még hozzá azért, mert az nem köthető a jelentkező szerződéses teljesítésre való alkalmasságához. Ebből az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az alperes helyesen járt el, amikor a jogorvoslati kérelmet tartalma szerint bírálta el, és a tartalmi bírálat körében azt vizsgálta, hogy a Kbt. 100. § (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban van-e a vitatott kikötés. Az elsőfokú bíróság vizsgálta a kérelmező ügyfélképességét is és megállapította, hogy a kérelmezőnek, közvetlen érdeke fűződik ahhoz, hogy az az eljárás, amelyben indult jogszerű legyen. Így a jog- illetve érdeksérelem közvetlen volt. A ... ügyféli pozíciója nem attól függött, és nem is szűnt meg azzal, hogy az általa jogsértőnek minősített ajánlatkérői elvárásnak nem kívánt megfelelni, tudná-e egyébként teljesíteni az elvárást. Az ügy érdemét illetően az elsőfokú bíróság a Kbt. 100. § (1) bekezdésére utalással

osztotta az alperesnek a két szakaszból álló eljárások részvételi szakaszával kapcsolatos értelmezését. Azt emelte ki, hogy a felperes a felhívás VI.3.13) pontjában alkalmassági feltételt a tartalmát tekintve a szerződés teljesítéséhez szükséges érvényességi követelményként határozott meg jogsértő módon.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása iránt a felperesi beavatkozó élt fellebbezéssel. Változatlanul állította, hogy a kérelmező nem rendelkezett ügyfélképességgel, e tekintetben az elsőfokú bíróság helytelen következtetésre jutott, hiszen a kérelmező maga is előadta, hogy saját szakmai tapasztalatai, referenciái és előélete alapján minden nehézség nélkül teljesíteni tudta volna az érvényességi feltételként előírt igazolásnak a beszerzését. A Kbt. 317. § (1) bekezdése és 324. § (1) bekezdés d) pontja és 334. § (1) bekezdése alapján álláspontja szerint az alperes a jogorvoslati kérelmen (Kbt. 1. § és 49. §) túlterjeszkedett. A felperes terhére rótt anyagi jogi szabályokat - jogorvoslati határidőn túl és mert arra nézve hivatalbóli eljárást nem kezdeményezett - nem vizsgálhatta volna. Az elsőfokú bíróság érvelése ellenében azt hangsúlyozta, hogy a jogorvoslati kérelem értelmezését a Kbt. 3. §-a, és a Ket. ide vonatkozó rendelkezései alapján kellett elvégezni. Úgy vélte, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül hivatkozott a Ket. 34. § (5) bekezdésére, mert a jogorvoslati kérelemből pontosan megállapítható volt a sérelmezett jogszabályhely és annak indoka. Állította, hogy az alperes a Kbt. 1. § és 49. § megsértésére vonatkozó kérelmet elutasította. Az anyagi jogi jogsértésre nézve, a Kbt. 102. § (1) bekezdése és 54. § (1) bekezdése felhívása mellett azt fejtette ki, hogy nem írt elő olyan feltételt, amely a résztvevőket ajánlattételére kényszerítette volna.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság helyes tényálláson alapuló, és abból jogszerű és megalapozott következtetést levonó ítéletének helybenhagyását kérte. Nézete szerint nem terjeszkedett túl a jogorvoslati kérelmen, a felperesi beavatkozónak a jogorvoslati kérelem tartalmára vonatkozó értelmezése pedig indokolatlanul szűkíti a jogorvoslati jogot. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a jogorvoslati kérelmek értelmezésével összefüggésben a Kbt. nem határoz meg különös szabályt, ezért a Ket. 34. § (5) bekezdésében foglaltakra kellett tekintettel lennie, azaz a kérelmet tartalma szerint kellett elbírálnia. A jogorvoslati kérelem szöveges kifejtéséből egyértelmű volt számára, hogy a kérelmező az ÉMÁSZ nyilatkozat benyújtására vonatkozó kikötést sérelmezte. Tévesnek vélte a felperesi beavatkozó azon állítását, miszerint a Kbt. 1. § és 49. § megsértésére vonatkozó kérelmet elutasította volna. Az anyagi jogi jogsértést illetően határozati álláspontjára utalt vissza.

A felperes észrevételt nem tett.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az elsőfokú bíróságnak a helyesen megállapított tényállás alapján hozott ítéletét a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta

felül, elsődlegesen azokat az ítéleti megállapításokat vizsgálva, amelyeket az elsőfokú bíróság az eljárásjogi jogszabálysértésekre nézve fejtett ki.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jogorvoslati kérelem ügyféltől származott. Indokait a másodfokú bíróság osztja, a fellebbezés folytán az alábbiakat emeli ki.

Egy kétszakaszos eljárás első szakaszában, a részvételi jelentkezést benyújtó, a kiírás feltételeit kifogásoló kérelmező ügyfélképességét kellett megítélni, amelyet jelentkezői pozíciójára alapozott. A Ket. és a Kbt. a lex generale és a lex speciale viszonyában van egymással, amelyből következően azt eldönteni, hogy a jogorvoslati kérelem előterjesztője jogosult volt-e a jogorvoslati kérelem benyújtására, kizárólag a Kbt. 323. § (1) bekezdése alapján lehet. Mivel a jogorvoslati kérelmet előterjesztő részvételre jelentkezett, beletartozik abba a körbe, amelyet a Kbt. hivatkozott rendelkezése első fordulatában nevesít. Ekként akkor nyerhet ügyféli pozíciót, ha a közbeszerzési eljárással közvetlenül összefüggő vagy abból közvetlenül eredő érdekséreleme keletkezett. Annak eldöntésekor pedig, hogy fennáll-e ez a közvetlen érdekeltség azt kell figyelembe venni, hogy a kezdeményező mely jogsértő cselekmény (törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás) miatt kíván jogorvoslati kérelmet előterjeszteni. A Kbt. hatálya alá tartozó beszerzésekkel kapcsolatos valamennyi, a Kbt. által szabályozott eljárási cselekményhez fűződhet jogsértés, ez a perbeli esetben a részvételi felhívás egyik előírásához kapcsolódott. A jogorvoslati kérelmet előterjesztő ügyféli pozíciójának eldöntéséhez az alperes - helyesen - kizárólag azt vizsgálta, hogy a kérelmező beletartozik-e a lehetséges részvételre jelentkezői/ajánlattevői körbe, és kimutatható-e közvetlen jog- illetve érdeksérelem. Elvégezte a kérelmező tevékenységi körének ellenőrzését, megállapította, hogy a beszerzés tárgyát képező szolgáltatást végez és végzett, részvételre jelentkezett. Hivatkozott arra, hogy a kérelmező éppen azt az előírást kifogásolta, amely teljesítésének hiányában jelentkezésének érvénytelenségét állapította meg az ajánlatkérő. Mindez okból helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jogorvoslati kérelem alapján az ügyfélképesség megállapításához elegendő volt e körülmények feltárása, a felperes által elvárt bizonyítás nem tartozhat bele az ügyfélképesség vizsgálatának körébe. Az a körülmény, hogy a kifogásolt előírások teljesítésére amúgy az azt sérelmező jogorvoslati kérelmet előterjesztő képes, illetve annak megfelel nem zárja el őt attól a lehetőségtől, hogy az előírás jogszerűtlenségét állítsa és annak vizsgálata érdekében a hatósághoz forduljon. A felperesi beavatkozó fellebbezése ennyiben sikertelen volt.

A jogorvoslati kérelem tartalmának értelmezését, ehhez képest az alperesi vizsgálat terjedelmét illetően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésétől eltérő következtetésre jutott az alábbiak szerint:

A közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésére anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértés esetén kerülhet sor. Eljárásjogi jogszabálysértés abban az esetben eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését, ha az ügy érdemére kiható, a bírósági eljárásban nem orvosolható jogsérelem történt (Legfelsőbb

Bíróság KK 31. számú állásfoglalása). Az a körülmény tehát, hogy a közigazgatási szerv nem az eljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el, önmagában még nem teremti meg a határozat hatályon kívül helyezésnek lehetőségét. Ehhez szükséges az a többletelem, hogy az az ügy érdemére kiható legyen. Ennek eldöntéséhez az eljárásjogi rendelkezések alapján, az ügy érdemével összefüggésben kell vizsgálni - és kellett a perbeli esetben is megítélni - a közigazgatási szerv eljárását, és az általa vétett hiba súlyát.

A Ket. és a Kbt. az a két törvény, amely fogódzót ad a jogalkalmazó szervek, így az alperes számára is, az eljárási jogosultság megítéléséhez. Ezért annak a jogkérdésnek a megválaszolásához, hogy az alperes a jogorvoslati kérelem keretei között járt-e el a kifogásolt ajánlatkérői magatartást vizsgálva, elsődlegesen a speciális normát, azaz a Kbt. tételes rendelkezéseit kellett figyelembe venni.

A Kbt. 322. § szerinti jogorvoslati eljárás kérelemre, vagy hivatalból indulhat. Hivatalból indul az eljárás kezdeményezésre és a Döntőbizottság elnökének határozatára. Az alperes eljárásának terjedelmét a Kbt. 334. § (1) bekezdése határozza meg, amely előírás egyben a hivatalbóli eljárás harmadik lehetséges formáját is szabályozza. A perbeli esetben hivatalbóli eljárás nem volt, az alperes kizárólag kérelem alapján járt el.

A Kbt. 324. § (1) bekezdése konkrétan meghatározza azokat a kérelmi elemeket, amelyet a jogorvoslati kérelemnek kötelezően tartalmaznia kell. A hivatkozott jogszabályhely c), d) és e) pontjai a jogsértő esemény, a megsértett jogszabályi rendelkezés megjelölését és az indokok előterjesztését írja elő. Ezek a logikai rendben egymásra épülő elemek, a jogorvoslati kérelemmel szemben a törvény által elvárt tartalmi követelmények, amelyek garanciát jelentenek arra, hogy az alperes biztonsággal megállapíthassa, hogy mi az a jogsértés amelyben döntenie kell. A jogorvoslati kérelem elemei abban is segítik, hogy elkerülhesse, hogy a kérelem határain túlterjeszkedjen, illetve abban is, hogy elhatárolhassa a kifogásoltakon túli jogsértést, és ennek alapján - ha úgy ítéli meg, hogy az szükséges - hivatalból eljárhasson. Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes a jogorvoslati kérelmet tartalma szerint bírálja el, annak tartalmához azonban kötve van. Ha a jogorvoslati eljárást olyan magatartásra nézve, olyan Kbt. rendelkezés megsértése miatt folytatja le, amely jogsértés a jogorvoslati kérelem tartalmából nem következik, és az eljárás alá vont nincs tisztában az ellene lefolytatott eljárás tartalmával az alperes olyan súlyú eljárási jogsértést követ el, amely az ügy érdemére hat ki.

A jogorvoslati kérelem alapján egyértelműen tisztázott volt a jogsértő esemény (a részvételi felhívás VI.3.13. pontjában foglalt feltétel kiírása), és az sem volt kétséges, hogy azok a jogszabályi rendelkezések, amelyek megsértése miatt kérte a kérelmező az alperes eljárását a Kbt. 1. § (1) és (2) bekezdései és a 49. §-ai voltak. A kérelem indokolása is e jogszabályhelyekhez illeszkedett, a kérelmező azt vélelmezte, hogy az ÉMÁSZ nyilatkozat bekérésének ténye sérti az esélyegyenlőséget, mert azt nem mindenki képes beszerezni és túlzott elvárásnak tekintendő. Az általa megjelölt alapelvi rendelkezés, és a Kbt. nyílt eljárásra

vonatkozó, az ajánlati felhívásra előírt rendelkezése is az esélyegyenlőség követelményét fogalmazza meg. A jogszabályi rendelkezés, a jogsértő esemény és az indokolás között tehát teljes volt az összhang, nyilvánvaló volt, hogy a kérelmező miért, és milyen körben kért döntést. Az alperes a jogorvoslati kérelemben megjelölt felhívás sérelmezett pontját vizsgálta ugyan, de más jogszabályi környezetben. A kétszakaszos eljárásra vonatkozó speciális szabályok alapján lényegében azt kérte a felperesen számon, hogy a részvételi szakban egy olyan feltételt támasztott a jelentkezőkkel szemben, amelyet csak az ajánlattételi szakban vizsgálhatott volna. Az a tény, hogy a kérelmező a jogorvoslati eljárás során a felperes észrevételére az alkalmasság igazolásának különböző törvényben előírt lehetséges módjaira utalt, nem hatalmazta fel az alperest arra, hogy a jogorvoslati kérelem tartalmát jelentő érveket félretéve a jogorvoslati eljárás tárgyává olyan jogsértést tegyen, amire a jogorvoslati kérelem nem terjedt ki. Az ügyben tárgyalást nem tartott, a kérelem tartalmának tisztázását szükségtelennek találta, a felperest nem tájékoztatta arról, hogy mely jogszabályok vizsgálatával összefüggésben kívánja eljárását a kérelemre lefolytatni. A kérelmezőnek a nyilatkozat beszerzésére való képességére és a szerződés teljesítésére való alkalmasságára tett kijelentéséből olyan messzemenő következtetést levonni, mint amit az elsőfokú bíróság a kérelem tartalmára nézve tett meg, nem lehet. A másodfokú bíróság a jogorvoslati kérelem tartalmának ilyen mértékű kiterjesztő értelmezésére lehetőséget nem látott.

Az alperes által vizsgált jogsértés a jogorvoslati kérelemben sem nevesítve, sem tartalmát tekintve nem szerepelt, ezért az alperes a jogorvoslati kérelemben túlterjeszkedett amikor a Kbt. 100. § (2) bekezdésének sérelmét vizsgálta, és azt a felperes terhére megállapította. Az alperesnek a jogorvoslati kérelem tárgyában való tévedése azzal járt, hogy a Kbt. 1. § (1) és (2) bekezdései és a 49. §-ai megsértését nem vizsgálta, a tényállást nem tárta fel, indokolást erre nézve nem adott, azaz érdemi döntést ebben a körben nem hozott. A kérelem hiányában folytatott jogorvoslati eljárás eredményeként hozott döntés, illetőleg a kérelem szerinti jogsértésben való döntés hiánya, olyan súlyos eljárásjogi jogsértés, amely az ügy érdemére kiható, és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes határozatát a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte.

Az új eljárásban az alperesnek a jogorvoslati kérelem alapján kell vizsgálnia, és döntést hoznia.

A pereszes alperest a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Pp. 79. § (1) bekezdése továbbá a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a sikeresen fellebbező felperesi beavatkozó javára az eljárás során csak a másodfokú eljárásban javára felmerült perköltség megfizetésére. A felperes eljárásával összefüggésben költség nem volt.

Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. november 26. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő